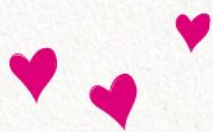

KYRA
RUTGERS

Ik wil
je niet
kwijgt

A koboExclusive

KYRA
RUTGERS

*Ik wil
je niet
kwijt*

'I believe certain people come into your life as angels and that some connections cannot be explained in words alone. You just feel it. You feel it deep down in your soul.'

– Anna Grace Taylor

Hoofdstuk 1

Liv prikt met haar vork in de kant-en-klare maaltijdsalade van gegrilde kipfiletreepjes, knapperige paprika en eikenbladsla. Met een half oog kijkt ze naar de televisie. In *RTL Boulevard* praten Beau van Erven Dorens en Frank Dane over de succesformule van het programma *Temptation Island*, waarin knappe versierders koppels uit elkaar proberen te drijven met schaamteloze verleidingstrucs. Aan de desk legt een influencer aan het presentatieduo uit waarom de realityshow de guilty pleasure is van half Nederland. 'Het is vermakelijke televisie, pure entertainment.' Met een genietende blik voegt hij eraan toe: 'Na elke uitzending wordt de volgende ochtend op menige werkplek bij de koffieautomaat besproken wie er nu weer met wie heeft gesekst of wie de verleiding heeft kunnen weerstaan. Iedere kijker komt er ronduit voor uit dat ze hopen dat er iemand buiten de pot piest. Het is een stukje leedvermaak. Smullen!'

Dan maakt Beau een bruggetje naar het volgende item. Zijn gezichtsuitdrukking verandert van een vermakelijke grijns naar een ernstige blik. 'Nou, wie de verleiding in elk geval níét lijkt te kunnen weerstaan, is de getrouwde presentator Dex Dexter.'

Bij het horen van de naam van haar echtgenoot laat Liv de vork uit haar handen vallen. Haar hart bonst in haar keel. Op de flatscreen doemen beelden op van Dex. De foto's, die overduidelijk met een smartphone zijn gemaakt, zijn wat wazig, maar scherp genoeg om te kunnen zien dat háár Dex in een overvol café een exotische brunette omhelst, met zijn mond dicht bij haar oor. Haar armen liggen losjes om zijn nek. Ondertussen hoort ze Beau met zijn Gooise tongval vertellen: 'Een oplettende bezoeker van Café Nol in de Amsterdamse Jordaan mailde onze redactie deze veelzeggende kiekjes. Wie de dame in kwestie is, hebben we niet kunnen achterhalen. Maar het is in elk geval niet zijn eigen echtgenote Liv.'

Zijn collega-presentator Frank grinnikt. 'Nou ja, bij Café Nol altijd lol, zullen we maar zeggen.'

Terwijl ze routinematig overschakelen naar het volgende onderwerp, zakt de grond onder Livs voeten vandaan. Vanaf het moment dat Dex een bekende Nederlander werd, is ze hier bang voor geweest. Dat zij in showbizzland zelf het onderwerp van gesprek zouden worden. Dex heeft haar vrees altijd resoluut weggenomen: 'Don't worry schat, ik hou van jou en geen enkele vrouw kan aan jou tippen.' In zijn wereld wordt Dex echter omringd door hippe, gebotoxte jonge meiden met pronte siliconenborsten en wespentailles. Allemaal maatje zero, Wendy van Dijk-figuurtjes, zoals Dex altijd zegt. Maar hij heeft liever vrouwelijke rondingen, beweert hij erbij. 'Jij bent voor mij perfect, Liv.'

Ze twijfelt er niet aan dat Dex oprecht van haar houdt, maar ze kan niet ontkennen dat hun leven is veranderd sinds hij bij de televisie werkt. Toen ze vier jaar geleden met hem trouwde presenteerde hij naast zijn baan als onlinemarketeer voor een grote supermarktketen elk weekend een belspel. Hij zag het als een leuke hobby, een aangename bijverdienste.

Maar zijn talent bleef niet onopgemerkt bij de zenderbazen en zijn televisiecarrière nam zo'n vlucht dat hij zijn ontslag indiende om razendsnel te groeien in zijn nieuwe rol als talkshowpresentator. Na de eerste uitzending waren de krantenkoppen meteen lovend. *Dex Dexter is een innemende gastheer en empathische interviewer*, stond er boven de verhalen. Sinds dat moment lacht het succes hem toe. Dex wordt op handen gedragen door collega's, zijn gasten en de pers. Samen een middagje shoppen is bijna een opgave geworden. Telkens worden ze onderbroken omdat er iemand met hem op de foto wil of om een handtekening vraagt. En natuurlijk is het onvermijdelijk dat zo'n plotselinge sterrenstatus iets met je doet. Liv is van mening dat Dex te veel opoffert voor zijn werk. Als hij wordt gevraagd om te komen opdraven in spelshows, dan slaat hij dat niet af, en alle uitnodigingen voor feesten, gala's en premières worden door hem gehonoreerd. Kwam hij in het begin altijd na de uitzending meteen naar huis, nu gebeurt het steeds vaker dat hij in het holst van de nacht naast haar in bed kruipt, met om hem heen de geur van alcohol en sigarettenrook. 'Het hoort nu eenmaal bij de showbizz,' heeft hij haar meermaals uitgelegd.

Natuurlijk gunt ze haar man zijn roem en succes, maar zij is er ook nog. Al zijn verplichtingen gaan ten koste van hun tijd samen, en soms vreest ze zelfs voor hun huwelijk. Want hoelang kan het goed gaan als je nauwelijks nog tijd samen doorbrengt en steeds meer gescheiden levens gaat leiden? En wat als hij haar maar saai begint te vinden en valt voor de immer opgedofte vrouwen die hij dagelijks in de televisiestudio tegen het ultraslanke lijf loopt?

Liv probeert de foto's die in het café zijn gemaakt weer voor zich te halen. Was het echt een gepassioneerd onderonsje van twee geliefden of was het een vriendschappelijke omhelzing waar meer van wordt gemaakt dan het is? Ongewild vullen haar ogen zich met tranen. Haar gespannen lichaam komt omhoog van de velours driezitsbank. Met knikkende knieën loopt ze naar de keuken en ze trapt met de voorkant van haar pump op het robuuste voetpedaal van de afvalbak, waardoor het deksel automatisch oplicht. Ze schraapt haar bord leeg. Haar eetlust is verdwenen. Terwijl ze de tranen van haar wangen veegt, loopt ze terug naar de living. Van de salontafel pakt ze haar iPhone en ze scrolt naar het nummer van Dex. Ze weet dat hij in de studio is om zich voor te bereiden op de live-uitzending, maar ze móét hem confronteren met de foto's van hem met die andere vrouw. Ze wil een verklaring. Een eerlijk antwoord. Bedriegt hij haar, of was het een bekende of een fan met wie hij op de gevoelige plaat is vastgelegd? Met bevende wijsvinger drukt ze op zijn naam. De telefoon gaat niet over, maar schiet direct naar de voicemail.

*

De witte gordijnen van zijdezacht satijn zijn dichtgetrokken en de verlichting in de huiskamer is gedoofd. Gewikkeld in een fleeeckleed zit Liv onderuitgezakt op de bank, op haar schoot een zak

pindarotsjes. Haar lange, blonde lokken omlijsten haar bezorgde gezicht. Aan haar voeten ligt de hond. Het is al ver na middernacht. Dex is nog niet thuis. Maar ze kan toch niet slapen zolang ze hem niet heeft geconfronteerd met de schokkende foto's die bij *RTL Boulevard* werden getoond. Ze is doodmoe, maar het kan haar niet schelen, al moet ze tot de vroege ochtend op haar man wachten. Hij is haar uitleg verschuldigd en totdat ze weet wie die exotische vrouw is met wie hij zo innig was, heeft ze toch geen rust.

Ze graait in de half leeggegeten zak en pakt er een chocolaatje uit. De pinda's kraken tussen haar tanden. Starend in het donker denkt ze terug aan hun huwelijksdag. Ze weet niet waarom dat beeld van hun jawoord nu opeens opdoemt. Misschien omdat ze bang is om Dex kwijt te raken, omdat ze vreest voor de waarheid of omdat ze onzeker is geworden doordat ze steeds meer langs elkaar heen leven. Wat gaat er werkelijk in Dex om? Hoe denkt hij over hun huwelijk? Het lijkt zo lang geleden dat ze écht met elkaar gesproken hebben. Tegenwoordig zijn hun gesprekken, als je het al gesprekken kunt noemen, meer van praktische aard: heb je nog iets nodig van de supermarkt? Hoe laat denk je dat je thuis bent? Kun jij de fanmail doornemen? Kun je mijn pakken van de stomerij halen? Maar elkaar écht diep in de ogen kijken tijdens een etentje en een goed gesprek voeren, is al in geen maanden meer gebeurd. Daar heeft Liv behoefte aan. Zich weer één voelen met haar man, weer samen levelen.

Toen ze trouwden hadden ze net een nieuw huis gekocht, terwijl het andere nog niet verkocht was, dus ze zaten met dubbele hypotheeklasten. Om die reden hadden ze voor een low-budgetbruiloft gekozen. Maar wat was de ceremonie op het Bloemendaalse strand, waarvan slechts een handjevol familie en vrienden getuige was, mooi en intiem. Dex in zijn witte linnen broek en overhemd, zij in een crèmekleurig vintage zomerjurkje. Met hun blote voeten in het zand hadden ze hun geloften afgelegd, waarna ze de ringen om elkaars vinger schoven.

Dan hoort ze een auto onder de carport parkeren en even later de sleutel in de voordeur. Livs hart bonst. Dit is het moment van de waarheid. Het liefst wil ze van de bank opspringen, maar ze blijft als verdoofd zitten. Als Dex de huiskamer binnenloopt, blijft ze muisstil. Ze weet dat hij bij thuiskomst altijd eerst nog een bodempje cognac drinkt. Rémy Martin, in een tulpglas. Als slaapmutsje. Ze hoort zijn zachte voetstappen op de kersenhouten parketvloer. Zachtjes fluit hij een melodietje tussen zijn tanden, een populair caféliedje van Tino Martin, terwijl hij naar de drankkast loopt om een glas cognac voor zichzelf in te schenken.

'Wat ben je laat!' roept Liv vanaf de bank.

'Sjezus!' Verschrikt deinst Dex achteruit en hij laat zijn glas op de grond vallen. In het plasje cognac ligt het gebroken glas. 'Wat zit jij hier in het donker!'

Liv veert op en strekt haar rug. 'Waar ben je geweest en met wie?'

‘Na de uitzending heb ik nog een borreltje gedaan met de redactie. Maar waarom zit je in godsnaam op dit tijdstip beneden? Ik schrok me kapot, ik had niet verwacht dat je nog wakker zou zijn.’ Hij knipt het licht aan, loopt naar de open keuken om een doek en een stoffer en blik te pakken.

‘Was je met een vrouw?’ Liv verheft haar stem.

Terwijl Dex het glas met de stoffer op het blik schuift, kijkt hij haar aan. ‘Doe effe normaal, Liv. Waar komt dit opeens vandaan?’

‘Heb je *Boulevard* gemist of zo!’ schreeuwt ze. Met haar handen in haar zij kijkt ze hem venijnig aan.

Dex verblijkt of verbloost niet. ‘*Boulevard*? Niet gezien, hoezo?’

‘Je hebt me voor schut gezet, Dex. Ze lieten foto’s zien van jou met een andere vrouw met lang, bruin haar, een buitenlands type. In Café Nol.’ Het huilen staat Liv nader dan het lachen. Haar hoofd tolt.

‘Nou, ga je nog iets zeggen? Heb je een ander?’

‘Nee, natuurlijk niet. Doe niet zo hysterisch!’ Zijn stem klinkt beheerst. ‘Maar wat waren dat voor foto’s dan? Ik ben laatst wel in Café Nol geweest met een paar collega’s. Ik heb een tijdje staan kletsen met Carolina, de pr-dame van Endemol.’

‘Ze zeiden dat ze niet wisten wie die vrouw was, en ze suggereerden dat je vreemdgaat.’

‘Bullshit,’ zegt Dex, terwijl hij het glas van het blik in de prullenbak schuift.

‘Die foto’s liegen er niet om. Zij legde haar handen in je nek en je mond was dicht bij haar gezicht, alsof je haar wilde zoenen. Ik ben er klaar mee, hoor, als je er niet nu eerlijk voor uitkomt. Ik heb je altijd vertrouwd, maar dit pik ik niet,’ raast Liv door. ‘Je bent nooit thuis, we doen niets meer samen. Jij leeft je leven en ik het mijne. En ondertussen pap je aan met die tv-sloeries.’ Liv beent door de huiskamer.

‘Schat, ik heb geen zin in dit gezeur. Het was een lange dag en...’

‘Gezeur?! Noem jij dit gezeur?’ gilt Liv. ‘Je bent betrapt met een andere vrouw en nu...’

‘Roddel en achterklap hoort nu eenmaal bij mijn werk,’ onderbreekt Dex haar. ‘Ik maak me niet druk en dat moet jij ook niet doen. Ik snap dat het vervelend is voor je, maar er is niets aan de hand. Ik heb niets verkeerd gedaan.’ Hij loopt naar Liv toe en wil haar in zijn armen nemen. ‘Ik kijk niet eens naar andere vrouwen.’

Ze wendt haar lichaam af. ‘Je slaapt maar lekker in de logeerkamer. En morgen moet je *Boulevard* maar even terugkijken. Kijken of je dan nog blijft ontkennen.’

‘No way dat ik in de logeerkamer ga slapen, in dat klotebed. Dan heb ik morgen geen rug meer over.’

‘O, nog sterallures ook.’ Als ze weg wil lopen om naar boven te gaan, pakt Dex haar arm vast. Ruw probeert ze zich los te trekken, maar hij is sterker dan zij.

‘Kom eens hier, Liv,’ zegt hij, terwijl hij haar naar zich toe trekt en haar dwingt tot een omhelzing. Ze ruikt zijn vertrouwde aftershave, Jean-Paul Gaultier.

‘Ik hou van je,’ fluistert hij in haar oor.

Liv slikt. 'Maar waarom wil je je dan met andere vrouwen vermaken?' Haar stem breekt.

'Ik vermaak me niet met anderen. Carolina is een bekende. Het was lawaaierig in die kroeg en daarom sprak ik dicht bij haar oor.'

'En waarom hield ze je dan vast?'

'Ze is gewoon handtastelijk, en niet alleen bij mij. Je moet er niets van denken, echt, je maak je nodeloos druk.' Theatraal houdt Dex zijn hand bij zijn hartstreek. 'Ik zweer het je, ik hou van jou, mijn lieve vrouw. Ik ben en blijf je trouw.' Dan grinnikt hij. 'Dat rijmt.'

Liv forceert een glimlach. Het gebeurt wel vaker dat Dex op ongelukkige momenten een grapje maakt. En ze weet dat hij het tijdens ruzies doet om de negatieve sfeer te doorbreken. Met succes, want Liv kan nooit lang boos op hem blijven. Nu ook niet.

Toch merkt ze op: 'Ik lees het elke week weer in de bladen, die gaat vreemd met die, bekende presentator bedriegt zijn vrouw al jaren, hitzangeres heeft geheime relatie met haar manager. Dus waarom zou jij...'

Dex neemt haar gezicht tussen zijn handen en drukt een kus op haar volle lippen. 'Omdat ik anders ben. Ik heb de geweldigste vrouw van de wereld. Niemand kan tippen aan jou, Liv. Kom, laten we naar bed gaan, het is al laat.'

Liv loopt achter hem aan de trap op. Dex heeft haar ervan overtuigd dat hij de waarheid spreekt en ze voelt zich dom dat ze zich zo heeft laten meeslepen in alle drama. Ze zou beter moeten weten.

Hoofdstuk 2

De opzweepende rapmuziek vanuit de trainingszaal zwelt aan. 'Work it harder, make it better, do it faster, makes us stronger,' klinkt de krachtige stem van Kanye West door de speakers. Twee bodybuilders gaan los op de roeimachines. Ze trekken hun schouderbladen naar achteren en de stang met grote kracht naar hun borstbeen. Uit hun singlets steken door anabolen opgepompte, getatoeëerde armen. Op de voorzijde van de mouwloze hemdjes staat de tekst: *Suffer, don't quit!* Een aantal vrouwen werkt zich in het zweet op stepapparaten en crosstrainers. Ze dragen gekleurde haarbanden om hun lange lokken uit hun van inspanning rode gezicht te houden.

Zoekend kijkt Dex rond. Hij heeft met zijn beste vriend Jack afgesproken in de sportschool. Ah, daar ziet hij hem rennen op de loopband in een strakke joggingbroek en zwarte capuchontrui, een handdoek in zijn nek. Met snelle passen loopt Dex naar hem toe. 'Hé man,' groet hij Jack, terwijl hij de loopband gereed maakt voor gebruik. Met zijn wijsvinger drukt hij de toetsen in waarmee de snelheid en de helling worden bepaald. 'Wat heb jij trouwens een strak broekje aan.' Grinnikend voegt hij eraan toe: 'Je ziet je hele zaakje zitten.'

Jacks gulle lach buldert door de sportzaal. 'Vinden de meiden lekker, zo'n ballenkneller.'

'Pas maar op dat je geen gedraaide testikels krijgt,' giert Dex.

'Kijk, die chick daar met die kettlebells, in dat roze trainingspakje, die zit de hele tijd naar me te loeren,' hijgt hij vanaf de loopband. 'Aan sjans geen gebrek.'

'Geniet er maar van,' grapt Dex.

'Over genieten gesproken... Wie is de knappe meid met wie je bent gespot? Je was op *Boulevard*, maat.'

'Hou op, schei uit,' reageert Dex. 'Ik had thuis een hok vol herrie.'

'Vind je het gek! Je bent nou een BN'er, dan kun je niet meer open en bloot lopen flirten.'

Al rennend schudt Dex met zijn hoofd. 'Je bent niet goed bij je hoofd. Ik heb niks gedaan. Ik flirt niet, ik ga niet vreemd.'

'Ach, al die gasten in jouw wereldje doen dat toch.'

'Ik niet!' antwoordt Dex stellig. 'In een gelukkig huwelijk gebeurt zoiets niet.' Hij zet de snelheid een tandje bij, tijd voor fase twee. 'Ik hou van Liv.'

'Jaja, dat zei Daan Schuurmans ook over zijn Jennifer. Maar mooi dat-ie vreemdging. Is ook lastig, lijkt me, al die sexy dames om je heen.' Jacks ogen twinkelen ondeugend. 'Ik neem je niks kwalijk, hoor. Ik zou me ook niet kunnen inhouden.'

'Heb ik geen last van,' antwoordt Dex kortaf. Wat irritant dat Jack zo doorzaagt. Hij houdt van Liv en zal haar nooit kwetsen.

‘Voordat je met Liv was, was je niet bepaald een brave borst. Je versleet meer vrouwen dan sneakers.’

‘Rokkenjagers stoppen met jagen als ze de juiste vrouw vinden.’

‘Wacht maar af, met al je goeie voornemens,’ zegt Jack grinnikend. ‘Als zo’n meid werk van je maakt en zich op een presenteerblaadje aanbiedt...’ Hij drukt zijn duim tegen zijn middelvinger om een knipgeluid te maken. ‘Dan is het hóppa!’

Ontkennend schudt Dex met zijn hoofd. ‘No way, dat zal ik Liv nooit aandoen. Ook al gebeurt het vaak in de showbizz, laat mij maar lekker de uitzondering zijn.’

*

Liv vult de voerbak van Amigo, hun goudblonde golden retriever, met graanvrije brokken. Enthousiast kwispelt hij met zijn staart. Dex heeft het dier anderhalf jaar geleden uit het asiel gehaald, nadat Liv eenzelfde soort hond in een toiletpapierreclame had gezien en verrukt had uitgeroepen dat ze er ook zo een wilde hebben. Toen hij met het beestje thuiskwam op haar verjaardag, was ze dolgelukkig. Een naam was snel gekozen. Amigo, het Spaanse woord voor vriend. Sinds de eerste dag dat hij bij hen was, zijn Liv en Amigo onafscheidelijk. ‘Zo, ga jij maar lekker eten,’ zegt ze tegen hem. ‘Dan gaat het vrouwtje in de tuin aan de slag.’

Vorige week heeft ze bij het tuincentrum zaden gekocht om de nu nog kale perkjes te voorzien van verschillende bloemen. Vergeet-me-nietjes, zonnebloemen, klaprozen en Perzische margrietten. Ze wil alle zaden door elkaar strooien om een fleurige, wilde bloemenzee te creëren. Voor haar geen kaarsrechte bloemenperken geordend op kleur, daar houdt ze niet van.

Wanneer ze een van de zadenzakjes open wil scheuren, schrikt ze op van een klikkend geluid. Ze kijkt om zich heen, maar ziet niets. In de struiken hoort ze geritsel. Vanuit haar ooghoeken ziet ze iets bewegen. Is het de kat van de burens? Ze haalt haar schouders op, maar net als ze weer verder wil gaan met tuinieren, hoort ze opnieuw geritsel. Het is net alsof er iemand in de struiken zit. Pijlsnel draait ze zich om en kijkt dan recht in de telelens van een paparazzo, die zich als een sluipmoordenaar tussen de skimmiaheester heeft verschanst. ‘Wat de fuck doe jij hier!’ briest ze.

‘Ik kom een fotootje van je maken,’ zegt de kleine, gedrongen man met hipsterbaard. Met een brutale blik zet hij een paar passen naar voren. ‘Wat vind je ervan dat Dex met een andere vrouw is betrapt? Hij woont nog wel thuis, want ik zag hem vanmorgen al vroeg de deur uit gaan.’

‘Wát?! Sta je al ons de hele ochtend al te bespieden?’ roept Liv uit.

‘Ik heb hem achtervolgd. Ik dacht dat hij misschien naar zijn minnares zou rijden, maar hij ging naar de sportschool.’

Liv gelooft haar oren niet. 'Je moet mij en mijn man met rust laten. Die vrouw met wie hij is gezien, is een bekende van hem. Er speelt niets.' Dan slaat ze haar handen voor haar gezicht. Waarom geeft ze tekst en uitleg aan een fotograaf van een roddelblad? Straks wordt ze nog geciteerd, en dat is het laatste wat ze wil. Ze ziet de tekst op de cover al voor zich: *Bedrogen echtgenote reageert op overspel! Haar eigen verhaal.* Dan realiseert ze zich dat ze geen make-up op heeft. 'Luister,' zegt ze tegen de fotograaf die met een zelfingenomen blik zijn ogen over haar lichaam laat glijden. 'Als jij die foto's publiceert, dan sleep ik je voor de rechter. Je staat in mijn tuin en dat is privacyschending.'

Achteloos laat hij zijn camera zakken. 'Dan moet je mijn werkgever maar aanklagen, ik sta hier ook maar in opdracht.'

Resoluut wijst Liv naar de straat. 'Nu wegwezen! Mijn tuin uit.'

Wanneer de man zich heeft omgedraaid, roept ze hem na: 'En waag het ook niet om me te citeren!'